

РЕШЕНИЕ

№ 515

гр. Варна, 22.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Наталия П. Неделчева
мл.с. Симона Р. Донева

при участието на секретаря Галина Г. Славова
като разглежда докладваното от Наталия П. Неделчева Въззивно гражданско
дело № 20223100500444 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по въззивна жалба вх. №260722/19.01.2022 г., депозирана от П. С. П., гражданин на Руската Федерация, родена на *****, чрез адв. А.И. К. срещу Решение №262975 от 21.12.2021г., постановено по гр. Дело №17122/2019г., ГО, 24 с-в по описа на Районен съд – Варна, с което съдът е допуснал съдебна делба между АРТ. ВЛ. ПЮТС. и П. С. П. на имотите, подробно описани в решението, при равни квоти. Жалбоподателката счита съдебния акт за неправилен поради нарушения на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост, поради което го обжалва в цялост. Твърди, че при постановяване на решението си, в нарушение чл. 43 КМЧП съдът не е предприел необходимите действия за установяване съдържанието на приложимия материален закон. Счита, че чуждото право не съставлява факт, включително не е общоизвестен или съдебно известен факт. Неизпълнението на задължението на съда да установи служебно съдържанието на чуждото право съгласно чл. 43 КМЧП представлява съществено нарушение на съдо-производствените правила, което обуславя извод за неправилност на въззивното решение. Тъй като е задължен служебно да установи съдържанието на чуждото право, счита, че съдът е следвало да изиска съдействие от Министерството на правосъдието или директно да използва способите, предвидени в международни многостранни или

двустранни договори, с които да изиска необходимата информация от съответният компетентен да я даде орган от Руската Федерация, но не го е направил. Твърди, че незаконосъобразно се е позовал на т.нар „служебна справка“, която обаче е от 2018г. и не касае конкретното дело, а разпоредбата на чл. 39 СК РФ, която също е приложил, вероятно е установена чрез справка на посочения в решението сайт, поради което не може да се приеме, че съдът е установил в пълнота приложимото материално право. На следващо място излага, че съдът е допуснал съществено процесуално нарушение, лишавайки страните от възможност да участват в процеса на установяване на приложимото право. Излага, че според практиката на ВКС, лишаването на страните от възможност да участват в процеса на установяване на приложимото право и уведомяването на страните за становището на съда по съдържанието и тълкуването на чуждото право едва с постановления по делото краен акт следва да се квалифицират като нарушения на основен принцип на гражданския процес, съответно - съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Счита, че съдът е лишил ответницата от възможност да участва в процеса на установяване на приложимото право, като не е уведомил страните по никакъв начин за становището си по съдържанието и тълкуването на чуждото право, като релевантното чуждо приложимо право и неговото тълкуване е станало ясно едва с постановления по делото краен акт, което е съществено процесуално нарушение. Като е нарушил разпоредбата на чл. 4, ал. 1 ГПК, съдът е ограничил процесуалното право на ответницата за участие в съдопроизводството. На следващо място се твърди, че при постановяване на решението, съдът не е коментирал и не е съобразил възражението относно неустановеността на режима на имуществените отношения между съпрузите. Счита, че по делото не се установило по абсолютно никакъв начин какъв е бил режимът на имуществени отношения, които е съществувал между съпрузите, а както било изтъкнато в ОИМ съгласно законодателството на Руската Федерация, и по-точно Граждански кодекс Российской Федерации (ГК РФ), предвижда възможност за различни режими, в това число и брачен договор. Въпреки това изрично възражение, съдът е приел, че в случая режимът на имуществени отношения между съпрузите е СИО съгласно законодателството на РФ, без обаче да посочва въз основа на какво доказателство точно съдът прави такъв извод. Такова доказателство, въпреки изричните възражения в тази насока, ищецът не представил, а правилата на СИО на РФ могат да бъдат приложими само и единствено когато бъде установен по безспорен начин, че избраният от съпрузите режим във РФ е СИО, а това в случая не било направено. На последно място се излага, че съдебното решение е необосновано, тъй като първ. Съд не е изложил мотиви защо уважава така предявения иск, което от своя страна ограничава правото на защита на жалбоподателката. По изложените съображения се моли да бъде отменено като неправилно поради противоречие с материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост Решение №

262975 от 21.12.2021 г., постановено по гр. д. № 17122/2019 г., ГО, 24 с-в по описа на Районен съд - Варна в неговата цялост, като на негово място бъде постановено друго, с което исковата молба бъде оставена без уважение, предявеният иск - отхвърлен като неоснователен и недоказан. Прави се и възражение за прекомерност на евентуално претендираното адвокатско възнаграждение от другата страна във въззивното производство.

Въззиваемата страна А. Вл. П., е депозирал писмен отговор, в които се излагат съображения за допустимост, но неоснователност на жалбата. Въззиваемият счита, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати никакви процесуални нарушения, събрани са всички доказателства, релевантни за спора, и въз основа на тях, приложимия закон и вътрешното си убеждение, съдът е постановил, правилно и мотивирано решение. По изложените съображения моли въззивната жалба да бъде оставена без уважение, а първ. решение –потвърден. Моли за присъждане на съдебно-деловодни разноски.

Съдът, след преценка на събраните доказателства, касаещи предмета на спора, по вътрешно убеждение и въз основа на закона, и предметните предели на въззивното производство, очертани с жалбата, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството е за делба във фазата на допускането.

Образувано е по иск, предявен от А.П. срещу П.П. с правно осн. чл. 34 ЗС за допускане до делба на следните недвижими имоти, както следва: **апартамент № 6-1**, находящ се в гр. Бяла, ул.“Прокурорска“ № 13, бл.2Б, ет.6 с идентификатор № 07598.219.27.2.22 по КК на гр. Варна, одобрена със заповед № РД–18–47/18.08.2006г. на ИД на АГКК, находящ се в бл. 2Б, на етаж шест на сграда с идентификатор № 07598.219.27.2, със застроена площ от 57,75 кв.м., състоящ се от всекидневна (трапезария) с кухня, спалня, баня–тоалет и тераса, както склад с площ от 13,33 кв.м. както и 8,5807% идеални части от общите части на сградата и 2,8820% идеални части от правото на строеж, **гараж № 5**, находящ се в гр. Бяла, ул.“Прокурорска“ № 13, бл. 2Б, ет.2 с идентификатор № 07598.219.27.2.23 по КК на гр. Варна, одобрена със заповед № РД–18–47/18.08.2006г. на ИД на АГКК, находящ се в бл.2Б, на етаж втори в сграда с идентификатор № 07598.219.27.2, със застроена площ от 23 кв.м., както и 0,7652% идеални части от правото на строеж върху поземления имот, в който сградата е построена и **гараж, № 6** находящ се в гр. Бяла, ул.“Прокурорска“ № 13, бл.2Б, ет.2 с идентификатор № 07589.219.27.2.24 по КК на гр. Варна, одобрена със заповед № РД–18–47/18.08.2006г. на ИД на АГКК, находящ се в бл.2Б, на етаж втори в сграда с идентификатор № 07598.219.27.2, със застроена площ от 23 кв.м. както и 0,7652% идеални части от правото на строеж върху поземления имот, в който сградата е построена. Ищецът излага, че заедно с ответницата П.П. придобили по време на брака си в режим на съпружеска имуществена

общност правото на собственост върху посочените обекти с договор за покупко-продажба от 23.04.2013г., за който е съставен НА № 159, том 2, рег. № 3669, дело № 262/2013г. Брактът между страните е прекратен на 09.05.2015г., но тъй като до момента те не са постигнали споразумение за доброволното им поделяне, моли съдът да постанови решение, с което да допусне и извърши делбата на посочените имоти при равни квоти.

Чрез представения в срока по чл. 131 ГПК писмен отговор, ответникът П.П., чрез особения си представител, настоява за отхвърляне на предявения иск, тъй като не са налице никакви данни страните по делото да са съсобственици в обем от по ½ идеална част. Счита, че липсва яснота в какъв режим са били придобити имотите, и дали между страните не е бил сключен брачен договор. По изложените съображения моли искът за делба да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Настоящият състав на Варненския окръжен съд, като взе предвид доводите и възраженията на страните по делото, след преценка на събраните по делото доказателства - по отделно и в тяхната съвкупност, и като съобрази нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Във връзка с допустимостта на производството:

Безспорно е, че страните А.П. и П.П. са руски граждани, които на ***** са сключили граждански брак в Москва, а на 09.05.2015г., бракът им е прекратен с решение на мировия съдия на селищно образувание в областта на гр. Москва.

По време на брака си, а именно на 23.04.2013г. съпрузите са придобили с договор за покупко – продажба, при условията на семейна имуществена общност **апартамент № 6-1**, находящ се в гр. Бяла, ул.“Прокурорска“ № 13, бл.2Б, ет.6, ведно с **гараж № 5 и гараж № 6**, за която възмездна сделка е съставен НА № 159, том 2, рег. № 3669, дело № 262/2013г., вписана в СВ – Варна.

Настоящото дело безспорно е с международен елемент доколкото се отнася за делба на имоти, находящи се на територията на Р България, но придобити от руски граждани, живеещи постоянно в Русия.

Доколкото лисват наведени твърдения или представени доказателства единия или двамата бивши съпрузи руски граждани да имат постоянно местожителство на територията на България, то имуществените им отношения не попадат в приложното поле на чл. 23 от Договора между Народна република България и Съюза на съветските социалистически републики за правна помощ по граждански, семейни и наказателни дела, ратифициран с Указ № 784 на Държавния съвет от 15.04.1975 г. - ДВ, бр. 33 от 25.04.1975 г., обн., [бр. 12](#) от 10.02.1976 г., в сила от 18.01.1976 г. - попр., бр. 17 от 28.02.2014г.

Следователно, тъй като липсва уредба на тези частно правни отношения с международен елемент, установена в международен договор, то приложими са нормите на КМЧП, а според чл. 79, ал.1 КМЧП личните и имуществени отношения между съпрузи се уреждат от тяхното общо отечествено право.

Досежно международната компетентност на българския съд следва да се съобрази разпоредбата на чл. 12, ал.1 КМЧП, според която делата по чл. 109 ГПК относно намиращи се в Република България недвижими вещи,

делата за изпълнение или обезпечение върху такива вещи, както и делата за прехвърляне или удостоверяване на вещни права върху тях са изключително подведомствени на българските съдилища.

Предвид изложеното, се налага извода, че компетентен да се произнесе е българският съд по местонахождение на недвижимия имот, като при разрешаване на спора по същество следва да приложи руското материално право.

С оглед изложеното, представената по делото съдебна спогодба, сключена между А.П. и П.П. и одобрена на 05.04.2019г. от Красногорският съд в Московска област, с която делбените имоти са предоставени на съпруга, е нищожна и не препятства допустимостта на настоящото производство, тъй като е постановена от местно некомпетентен съобразно правилата на МЧП съд.

За да се произнесе по съществото на спора, съдът съобрази следното:

Както беше посочено по-горе, след като делбата се отнася до имущество, придобито от руски граждани, с постоянно местоживее на територията на Русия, то приложимо при уреждане на имуществените им отношения е общото им отечествено право /т.е. руското право/ съобразно критерия общо гражданство, установен в разпоредбата на чл. 79, ал.3 вр. ал.1 КМЧП.

Според разпоредбата на чл. 43, ал.1 МЧП, съдът следва да установи служебно съдържанието на чуждото право, като за целта той може да си послужи със способите, предвидени в международни договори, да изисква информация от Министерството на правосъдието или от друг орган, както и да изисква становища на експерти и специализирани институти. В ал.2 е предвидена възможност и страните да представят документи, установяващи съдържанието на разпоредби на чуждото право, на които те основават своите искания или възражения, или по друг начин да окажат съдействие на съда или на друг правоприлагащ орган.

В тази връзка и в изпълнение на служебно вменените му задължения, първ. съд правилно е установил релевантния материален закон, като е приложил по делото служебно изискана информация от РФ посредством съдебна поръчка и е предоставил същата за запознаване на страните. Обстоятелството, че тази информация е събрана по друго дело не опорочава процедурата по чл. 43 КМЧП, тъй като тя касае отделени разпоредби от приложимия закон /СК и ГК на РФ/, а не се отнася до конкретен казус.

Единствената разпоредба, която според въззивния съд е била служебно установена от съда, без да бъдат запознати страните с нейното съдържание и приложения е тази на чл.39 от СК на РФ. С оглед наведеното във въззивната жалба твърдение за допуснато процесуално нарушение, настоящият състав е дал указания на страните в тази връзка, като в изпълнение на същите въззиваемият е представил заверен превод на чл. 33, чл. 34, и чл. 39 от Семейния кодекс на Руската федерация, касаещи законовия режим на имуществени отношения между съпрузите.

В НА № 159/23.04.2013г. за покупко-продажба на делбените имоти, е посочено, че същите се придобиват при условията на семейна имуществена общност от А.П. и П. П..

Според чл. 33 от СК на РФ, законовият режим на имуществените отношения между съпрузите е режимът на съвместна общност, като този законов режим е приложи, освен ако в брачния договор не е предвидено друго.

Сам ищецът още в исковата молба излага, че имотите са придобити в съвместна общност, като в следствие, в изпълнение на указанията на съда, е посочил, че между страните няма сключен брачен договор. Ответната страна не е оспорила своевременно това твърдение, нито е представила

доказателства за противното. В тежест на въззивницата е било, в случай, че оспорва този факт, да представи сключен между страните брачен договор, но такива доказателства по делото липсват.

Предвид изложеното, съдът намира, че приложимия относно придобитите по време на брака недвижими имоти е установеният законов режим на съвместна общност

Съобразно разпоредбата на чл. 39 от СК на РФ, при разделяне на общото имущество на съпрузите, и определяне на дяловете в това имущество, дяловете на съпрузите се признават за равни освен ако не е предвидено друго в договор между страните.

С оглед на приложимото материално право, и доколкото не се установи между бившите съпрузи да е бил сключван брачен договор, то процесните три имота/апартамент и 2 бр. гаражи/ следва да бъдат допуснати до делба между страните при равни квоти,

Предвид изцяло съвпадащите изводи на настоящата инстанция с тези на първата, обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

Предвид неоснователността на въззивната жалба, въззиваемата страна има право да ☐ бъдат присъдени направените в хода на въззивното производство разноски. С оглед направеното възражение за прекомерност, съдът счита, че адв. Възнаграждение следва да бъде редуцирано на 1000лв., което е над минималния размер, установен в чл.7, ал.4 от Наредба №1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, тъй като въпреки, че не се характеризира с висока фактическа и правна сложност, делото е с международен елемент, което го усложнява.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №262975/21.12.2021г., постановено по гр. дело №17122/2019г. по описа на ВРС, 24-ти състав.

ОСЪЖДА П. С. П., гражданин на Руската Федерация, родена на ***** ДА ЗАПАТИ на АРТ. ВЛ. ПЮТС., гражданин на Руската Федерация, роден на 08.09.1984г. в гр. Москва, Руска федерация, ЛНЧ ***** , ***** сумата от 1000/хиляда/ лв. на осн. чл. 78, ал.3 вр. ал. 5 ГПК.

Решението подлежи на обжалване, при условията на на осн. чл. 280 ГПК в 1 месечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____